

Životní příběh Josefa Janíčka

Zpracovali: Ardora Kolndrekaj, Lucie Galeková, Viktoriya Kiselyuk, Ondřej Hájek

Pan Josef Janíček už od raného dětství projevoval nadání na hudbu.

„Když jsme byli u tety, já jsem tam hned sedl si k piánu vždycky a brnkal jsem tam na piáno a mamka se pak rozhodla, že my asi v šesti letech nějaké piáno pořídí.“

Piáno ho moc nebavilo a tak ho nahradil kytarou, na kterou hrál a dostal se s ní až k prvnímu vystoupení se školní kapelou Swimmers

„První koncert“

Po prvním koncertu se dál věnoval hudbě a velká příležitost na sebe nenechala dlouho čekat.

„Zdeněk Burda šel na vojnu v roce 67 a já jsem nastoupil jako... jako kytarista Platiků.“

Jenže nemohli svobodně hrát příliš dlouho.

„V 68 sem vtrhly ruský vojska a taková ta svoboda kulturní, která tady byla se jim moc nelíbila. Teda jako... Prostě to celý zatrhly.“

Plastici to po šedesátém osmém neměli jednoduché, systém stále přitvrzoval.

„Ale v těch Budějovicích, tam vzniknul konflikt mezi policií a hlavně těma návštěvníkama a nám ten koncert zatrhli.“

Poté nemohli veřejně vystupovat a tak svoje koncerty maskovali třeba jako svatbu. Režimu to ale nestačilo a v roce 1976 byl Pan Josef Janíček společně s dalšími lidmi kolem undergroundu zatčen.

„Potom nás zavřeli asi 30 lidí, vzniknul jakejsi proces s Plastic People, a jejich teda kamarádama, kterej skončil tak, že některý pustili dřív a některý zavřeli, asi 4, a odsoudili.“

Jak tedy mohli nahrávat a dál tvořit? Z části kvůli svému postoji, kdy se nehodlali nechat omezovat režimem a z části vzhledem k nemalé podpoře svého okolí.

„Víš co bylo blbí, my jsme taky hrávali, jsem taky ještě nemluvil o Havlovi, jo, my jsme hrávali na tý jeho chalupě. To byla jediná chalupa, kterou nikdo nepodpálil ani nezboural a tam byli asi dva, nebo tři koncerty.“

A bál se někdy? Ano, samozřejmě. Někdy i docela zvláštních.

„To jsou takový úplně pitomosti. Tebe zavřou a ty máš strach žeš nechal někde v knížce nějakou fotku nebo něco. Přitom nakonec tadyty věci... Nebo nějakem podvratnej text- Tadyty věci na tom stejně neměli žádněj vliv. Ta soudkyně, která to soudila stejně dostala od ústředního výboru strany.“

Pan Janíček měl velmi zajímavý život plný boje za právo hrát jakou hudbu on sám chtěl. Právě lidé jako on stojí za pádem komunismu a proto si ho vážíme.